

POLAND

Numéro de dossier <i>File-number</i> <i>Numer skargi</i>
--

EUROPÉENNE COMMISSION
EUROPEAN COMMISSION
KOMISJA EUROPEJSKA

Bruxelles, Belgique - Bruxelles, Belgium

PLAINTE
COMPLAINT
SKARGA

POUR NON-RESPECT DU DROIT COMMUNAUTAIRE

CONCERNING FAILURE TO COMPLY WITH COMMUNITY LAW

W SPRAWIE NIEPRZESTRZEGANIA PRAWA WSPÓLNOTOWEGO

priorité

priority

priorytet

1. *Nazwisko i imię osoby wnoszącej skargę:*

Nom de famille: **Wietrzykowski**
Surname / Nazwisko

Prénom (s): **Waldemar**
First name (s) / Imię (imiona)

Sexe: **masculin**

Sex: **male**

Płeć: **mężczyzna**

2. *Jeśli ma zastosowanie, reprezentowanej przez: **nie dotyczy***

3. *Obywatelstwo:*

Nationalité: **POLAND**
Nationality / Narodowość

4. *Adres lub siedziba:*

Domicile: ***** POLAND
Permanent address / Stały adres zamieszkania

5. *Telefon/faks/e-mail:*

Tel. N° / Numer telefonu: *****
e-mail: *****

6. *Rodzaj i miejsce(a) działalności:*

Profession: **mgr inż. elektroniki**
Occupation / Zawód

7. *Państwo Członkowskie lub instytucja, która zdaniem osoby wnoszącej skargę dopuściła się naruszenia prawa wspólnotowego:*

POLAND

zwane dalej *Stroną Polską*

8. *Możliwie najpełniejszy opis faktów stanowiących podstawę wniesienia skargi:*

Posiadając informację z Komisji Europejskiej (pismo z dnia 20.04.2010 roku, CHAP(2010)00880), że odpowiedzialność za dopilnowanie, by władze państw członkowskich przestrzegały prawa wspólnotowego, spoczywa przede wszystkim na sądach krajowych oraz że w sprawie naruszenia tego prawa można, przed skierowaniem skargi do stosownych organów europejskich, zwrócić się w tej sprawie do sądu krajowego, skierowałem pozew do sądu krajowego o naruszenie prawa wspólnotowego. Pozew złożyłem przeciwko Rzeczpospolitej Polskiej o odszkodowanie z tytułu naruszenia artykułu 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Sąd odrzucił ten pozew z powodu braku zdolności sądowej Rzeczypospolitej Polskiej niemożliwy, zdaniem sądu, do uzupełniania ponieważ wskazanie innego podmiotu np. Skarbu Państwa nie zachowałoby tożsamości strony dotkniętej brakiem zdolności sądowej.

Następnie do sądu skierowałem kolejny pozew przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę za naruszenie artykułu 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Sąd odrzucił ten pozew z powodu nie uiszczenia przeze mnie kosztów sądowych (których nie byłem w stanie ponieść). Wcześniej odrzucił mój wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych powołując się na art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) stanowiący, że sąd odmawia zwolnienia od kosztów sądowych stronie w razie oczywistej bezzasadności dochodzonego roszczenia.

Następnie do sądu skierowałem trzeci pozew przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z tytułu nieprzestrzegania prawa wspólnotowego w sprawie o naruszenie tego prawa, a zwłaszcza artykułów 6, 13 i 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Sąd odrzucił ten pozew z powodu, jak poprzednio, nie uiszczenia przeze mnie kosztów sądowych (których nie byłem w stanie ponieść). Wcześniej sąd odrzucił mój wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych na podstawie art. 109 ust. 2. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oceniając moje roszczenie jako oczywiście bezzasadne.

Poniżej przedstawiam bardziej szczegółowy wykaz faktów w tej sprawie.

Pozew 1

W dniu 11 października 2010 roku do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IX Wydział Cywilny wniosłem **pozew** z dnia 10 października 2011 roku (sygn. akt IX C 582/10) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej o odszkodowanie z tytułu naruszenia artykułu 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W pozwie zawarłem wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych.

14 października 2010 roku - postanowienie (sygn. akt IX C 582/10) Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia IX Wydział Cywilny, w którym sąd stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał dalej sprawę do Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny celem jej rozpoznania.

19 listopada 2010 roku - postanowienie (sygn. akt I C 1304/10) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd odrzucił mój pozew. Przyczyną odrzucenia, zdaniem sądu, był brak zdolności sądowej Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto brak ten był, zdaniem sądu, niemożliwy do uzupełniania ponieważ wskazanie innego podmiotu np. Skarbu Państwa nie zachowałoby tożsamości strony dotkniętej brakiem zdolności sądowej.

26 listopada 2010 roku – zażalenie powoda, w którym zaskarżyłem postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 19 listopada 2010 (sygn. akt I C 1304/10).

23 grudnia 2010 roku – prawomocne postanowienie (sygn. akt I Acz 1889/10) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydział I Cywilny, w którym sąd podtrzymał stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu i oddalił moje zażalenie z dnia 26 listopada 2010 roku, a także zakończył sprawę (na etapie braków formalnych pozwu niemożliwych do uzupełniania) bez pozostawienia skutków prawnych i dalszego biegu.

Pozew 2

W dniu 18 stycznia 2011 roku do Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział I Cywilny wniosłem **pozew** z dnia 17 stycznia 2011 roku (sygn. akt I C 59/11) przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę za naruszenie artykułu 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W pozwie zawarłem też wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych.

4 lutego 2011 roku - postanowienie (sygn. akt I C 59/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd oznaczył instytucję reprezentującą Skarb Państwa w postaci: Skarb Państwa - Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu oraz Skarb Państwa - Prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

4 lutego 2011 roku - postanowienie (sygn. akt I C 59/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd oddalił mój wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych. Podstawą oddalenia był art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) stanowiący, że jeżeli występuje „oczywista bezzasadność” dochodzonego roszczenia sąd może oddalić wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

18 lutego 2011 roku – zażalenie powoda, w którym zaskarżyłem postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 4 lutego 2011 roku (sygn. akt I C 59/11).

21 marca 2011 roku – prawomocne postanowienie (sygn. akt I ACz 415/11) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydział I Cywilny, w którym sąd oddalił moje zażalenie z dnia 18 lutego 2011 roku, a tym samym oddalił mój wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych.

30 marca 2011 roku – wezwanie (sygn. akt I C 59/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd wezwał mnie do uzupełnienia braków formalnych pozwu w postaci wpłaty kosztów sądowych w kwocie 45 000 zł (których nie byłem w stanie ponieść) w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu.

5 kwietnia 2011 roku – zażalenie powoda, w którym:

1. zaskarżyłem wezwanie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 30 marca 2011 roku (sygn. akt I C 59/11).

2. złożyłem ponowny wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych.

- Ad 1 – w sprawie zażalenia

23 maja 2011 roku – prawomocne postanowienie (sygn. akt I ACz 776/11) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd oddalił zażalenie z dnia 5 kwietnia 2011 roku uznając wezwanie do wpłaty kwoty 45000 zł za prawidłowe.

31 maja 2011 roku – zażalenie powoda, w którym zaskarżyłem postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 23 maja 2011 roku (sygn. akt I ACz 776/11).

21 czerwca 2011 roku – prawomocne postanowienie (sygn. akt I ACz 776/11) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd odrzucił moje zażalenie z dnia 31 maja 2011 roku nie podając uzasadnienia (moim zdaniem domyślnym uzasadnieniem jest fakt, że na prawomocne postanowienie nie przysługuje zażalenie).

- Ad 2 – w sprawie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych

19 kwietnia 2011 roku - postanowienie (sygn. akt I C 59/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd odrzucił ponowny wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych nie podając uzasadnienia.

6 maja 2011 roku – zażalenie powoda, w którym zaskarżyłem postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 19 kwietnia 2011 roku (sygn. akt I C 59/11).

2 czerwca 2011 roku - postanowienie (sygn. akt I C 59/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd odrzucił moje zażalenie z dnia 6 maja 2011. Powodem odrzucenia było to, że na postanowienie nie przysługuje zażalenie w przypadku, gdy strona domaga się zwolnienia od kosztów sądowych powołując się na te same okoliczności, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku.

ciąg dalszy

6 lipca 2011 roku – zarządzenie (sygn.akt: I C 59/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd zwrócił mi pozew z dnia 17 stycznia 2011 roku bez pozostawienia skutków prawnych i dalszego biegu.

Pozew 3

W dniu 30 marca 2011 roku do Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział I Cywilny wniosłem **pozew** z dnia 29 marca 2011 roku (sygn. akt I C 354/11) przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z tytułu nieprzestrzegania prawa wspólnotowego w sprawie o naruszenie tego prawa, a zwłaszcza artykułów 6, 13 i 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W pozwie zawarłem też wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych

6 maja 2011 roku – wezwanie (sygn. akt I C 354/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd zobowiązał mnie uzupełnić braki formalne pozwu w postaci sprecyzowania strony reprezentującej Skarb Państwa oraz złożenia oświadczenia majątkowego w celu zwolnienia mnie od kosztów sądowych.

12 maja 2011 roku – uzupełnienie braków formalnych pozwu przez powoda zgodnie z wezwaniem z dnia 6 maja 2011 roku.

3 czerwca 2011 roku – postanowienie z dnia 3 czerwca 2011 roku (sygn.akt I C 354/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd oddalił mój wniosek o zwolnienie mnie od kosztów sądowych. Podstawą oddalenia był art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) stanowiący, że jeżeli występuje „oczywista bezzasadność” dochodzonego roszczenia sąd może oddalić wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

14 czerwca 2011 roku – zażalenie powoda, w którym zaskarżyłem postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 3 czerwca 2011 roku (sygn. akt I C 354/11).

26 lipca 2011 roku – prawomocne postanowienie (sygn. akt: I Acz 1160/11) Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd oddalił moje zażalenie z dnia 14 czerwca 2011 roku. W uzasadnieniu postanowienia sąd po raz pierwszy nawiązał do mojej sprawy o naruszenie prawa wspólnotowego.

6 września 2011 – wezwanie (sygn. akt I C 354/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd zobowiązał mnie do uzupełnienia braków formalnych pozwu w postaci wpłacenia kosztów sądowych w kwocie 45 000 zł (których nie byłem w stanie ponieść) w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu.

3 października 2011 – zarządzenie (sygn.akt: I C 354/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny, w którym sąd zarządził zwrot mojego pozwu bez pozostawienia skutków prawnych i dalszego biegu.

Warto zauważyć do następuje:

Trzy razy wniosłem pozew do sądu krajowego w sprawie naruszenie prawa wspólnotowego (w zakresie praw podstawowych) i trzy razy sąd krajowy odmówił mi wszczęcia rozprawy sądowej powołując się albo na nieusuwalny brak zdolności sądowej Rzeczypospolitej Polskiej albo odmawiając mi pomocy w uniesieniu kosztów sądowych (których nie byłem w stanie ponieść) w oparciu o art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych uznając mój pozew jako „oczywiście bezzasadny”.

9. *Możliwie najdokładniejsze wyszczególnienie przepisów prawa wspólnotowego (traktatów, rozporządzeń, dyrektyw, decyzji, itp.), które zdaniem skarżącego zostały naruszone przez Państwo Członkowskie:*

Krajowy art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) odmawiający zwolnienia od kosztów sądowych stronie (nie mogącej ponieść tych kosztów) w razie stwierdzenia „oczywistej bezzasadności” dochodzonego roszczenia nosi w sobie znamiona ewidentnej dyskryminacji osób mniej zamożnych od bardziej zamożnych pod względem dostępu ich do obrony swoich praw na drodze sądowej.

W niniejszej sprawie naruszone są zarówno prawa określone artykułami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską będące w zainteresowaniu Komisji Europejskiej jak i prawa podstawowe określone artykułami Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności czym zajmuje się Europejski Trybunał Praw Człowieka.

Choć artykuły 12 i 13 Traktatu Wspólnoty Europejskiej mówiące o dyskryminacji nie odnoszą się do kwestii ubóstwa, to już artykuł 136 pozwala przeciwdziałać uwarunkowaniom, w których ubóstwo staje się podłożem wyłączenia społecznego, zaś artykuł 137 ustęp 1 punkt j Traktatu zobowiązuje już Wspólnotę Europejską do wspierania i uzupełniania działania Państw Członkowskich w zwalczaniu wyłączenia społecznego. Krajowy art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku niweczy te działania i prowadzi właśnie do wyłączenia społecznego poprzez odsuwanie od możliwości obrony swoich praw na drodze sądowej. Prowadzi to do poczucia braku wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości co uniemożliwia prowadzenie polityki spójności w procesie integracji grup społecznie wrażliwych.

Warto nadmienić, że Parlament Europejski zwrócił uwagę na istnienie związku między wykluczeniem społecznym a dyskryminacją i wezwał Państwa Członkowskie do udzielenia ofiarom tego wykluczenia czy dyskryminacji dostępu do skutecznych środków odwoławczych, pomocy w postępowaniu sądowym, zalecił finansowanie i wyrównywanie szans i niedyskryminacji. Rok 2010 został nawet ogłoszony "Europejskim Rokiem walki z wykluczeniem i ubóstwem".

Krajowy art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) narusza też prawa podstawowe w postaci art. 6,13,14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Artykuł 6 Konwencji - Prawo do rzetelnego procesu sądowego – w tym przypadku pozbawiono powoda pełnego i jawnego uczestnictwa procesowego w osądzeniu jego sprawy i odebrano mu pomocy w uniesieniu kosztów sądowych. Artykuł ten stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, itd. Postępowanie przed sądem jest jawne, itd. W przypadku powoda odbyło się tylko rozpatrzenie powództwa na rzecz wykazania „oczywistej bezzasadności” roszczeń (krajowy art. 109 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) z pominięciem

pełnego i jawnego uczestnictwa stron, a więc nie było ono rzetelne w punktu widzenia uczestnictwa i czynności procesowych stron powództwa.

Artykuł 13 Konwencji - Prawo do skutecznego środka odwoławczego – w tym przypadku odebrano powodowi skuteczny środek odwoławczy w postaci prawomocnego rozstrzygnięcia jego roszczeń na drodze sądowej w formie wyroku sądu dającego możliwość albo spełnienia jego roszczeń albo możliwość złożenia apelacji, kasacji czy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem. Artykuł ten stanowi, że każdy kogo prawa i wolności zawarte w Konwencji zostały naruszone ma prawo do skutecznego środka odwoławczego do właściwego organu państwowego także wówczas, gdy naruszenia dokonały osoby wykonujące swoje funkcje urzędowe. W przypadku powoda przyczyną niemożliwości skorzystania z tego prawa był krajowy art. 109 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który uniemożliwił dalszy tok postępowania sądowego, co by się nigdy nie stało gdyby powód nie zwrócił się z wnioskiem o umorzenie kosztów sądowych z przyczyny trudnej sytuacji materialnej.

Artykuł 14 Konwencji - Zakaz dyskryminacji – w tym przypadku wystąpiła dyskryminacja ze względu na niemożliwość obrony swoich praw na drodze sądowej z powodu trudnej sytuacji materialnej i nie udzielenia w takim przypadku wnioskowanej pomocy. Artykuł ten stanowi, że korzystanie z praw i wolności wymienionych w Konwencji powinno być zapewnione bez dyskryminacji wynikającej z takich powodów jak „majątku bądź z jakichkolwiek innych przyczyn”. W przypadku powoda przyczyną tej dyskryminacji była odmowa pomocy na podstawie krajowego art. 109 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Warto nadmienić, że została też złamana zasada pierwszeństwa prawa wspólnotowego przed prawem krajowym w postępowaniu o naruszenie tego prawa. Powodem wniesienia przeze mnie powództw było naruszenie artykułów 6, 13 i 14 Konwencji nie będących z pewnością prawem krajowym, a podstawowym prawem wspólnotowym. Zasada pierwszeństwa wspólnotowego przed krajowym wynika między innymi z orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, że unormowanie prawne wspólnotowe mają pierwszeństwo przed jakimkolwiek przepisem prawa krajowego lub krajową praktyką w sprawach dotyczących unormowania wspólnotowego. Zasada ta nie jest mało znacząca, gdyż nakłada w orzecznictwie wspólnotowym obowiązki na kraje członkowskie, że po pierwsze państwa te mają obowiązek zapewnić skuteczność prawa wspólnotowego, po drugie krajom członkowskim nie wolno jest wprowadzać przepisów prawa krajowego, które byłyby sprzeczne z prawem wspólnotowym, oraz że w razie sprzeczności przepisów prawa wspólnotowego i krajowego zastosowanie mają przepisy prawa wspólnotowego, a także że późniejsze prawo krajowe nie deroguje wcześniejszego prawa wspólnotowego.

Pragnę również zwrócić uwagę na pewną niejednoznaczność interpretacyjną pojęcia „oczywistej bezzasadności”, jakie ustawodawca zawarł w art. 109 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami). Z jednej strony pojęcie to można rozumieć, jako stan prawny, w którym orzeka się jakąś tezę bez potrzeby głębszej analizy faktów i dowodów i który przyjmuje się jako zupełnie jasny dla prawnika bez potrzeby sięgania do aparatu rozumowania dowodowego lub też,

jak w przypadku uzasadnień postanowień sądu w moim przypadku, pojęcie to rozumieć można jako stan prawny, w którym orzeka się jakąś tezę z potrzebą głębokiej analizy faktów i dowodów wyczerpujących całość wniesionego powództwa. Ponadto niezawisłość sądu zezwala na pewną swobodę interpretacyjną dowodów w sprawie co sprawia, że stwierdzenie „oczywistej bezzasadności”, nie podlega ani weryfikacji, ani też zmianie przez sąd wyższej instancji, czy Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na uwadze krajowy artykuł 109 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) wprowadza blokadę dostępu do swobód i wolności grupie społecznej mniej zamożnej (społecznie wrażliwej) i niewątpliwie stanowi jedno z przyczyn wyłączenia społecznego, z którym walczy Wspólnota Europejska.

Warto też zwrócić uwagę na fakt, że powyższy artykuł krajowy został wprowadzony w roku 2005, rok po wejściu Polski do Państw Wspólnoty Europejskiej.

10. *Jeśli ma zastosowanie, opis zaangażowania środków pochodzących z któregoś ze wspólnotowych systemów finansowania (w miarę możliwości, z odpowiednimi odesłaniami), z których korzysta lub zamierza korzystać dane Państwo Członkowskie w odniesieniu do faktów, które stanowią podstawę skargi:*

nie dotyczy

11. *Szczegóły dotyczące wszelkich wniosków kierowanych dotychczas do służb Komisji (jeśli to możliwe, załączyć kopie korespondencji):*

W tej sprawie skierowałem pismo do Komisji Europejskiej z dnia 20 sierpnia 2011 zatytułowane: „Zapytanie w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego (POLAND)”.

W odpowiedzi otrzymałem pismo Komisji Europejskiej, Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości z dnia 18 października 2011 r. (Ref. Ares(2011)1104873 - 18/10/2011). Komisja poinformowała mnie w nim, że w zakresie naruszenia praw podstawowych mogę złożyć skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, pod warunkiem wyczerpania wszystkich krajowych środków odwoławczych.

Pozbawienie mnie możliwości obrony moich praw na drodze sądowej, moim zdaniem wyczerpywało wszystkie takie środki, więc złożyłem skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Numeru referencyjnego jeszcze nie otrzymałem.

12. *Szczegóły dotyczące wszelkich wniosków kierowanych dotychczas do innych organów i władz Wspólnoty (np. Komitetu Parlamentu Europejskiego ds. Interpelacji, Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich). Jeśli to możliwe, podać numer referencyjny przypisany do skargi przez daną instytucję:*

W tej sprawie w zakresie naruszenia praw podstawowych skierowałem skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (numeru referencyjnego jeszcze nie otrzymałem).

13. *Wnioski kierowane dotychczas do władz krajowych; centralnych, regionalnych bądź lokalnych (w miarę możliwości, załączyć kopie korespondencji):*

1. Pozew do Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia IX Wydział Cywilny z dnia 10 października 2010 roku (sygn. akt: IX C 582/10) o odszkodowanie z tytułu naruszenia artykułu 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

2. Zażalenia powoda z dnia 26 listopada 2010 roku na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 19 listopada 2010 roku (sygn. akt I C 1304/10).

3. Pozew do Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 17 stycznia 2011 roku (sygn. akt I C 59/11) o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z tytułu naruszenia artykułu 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

4. Zażalenie powoda z dnia 18 lutego 2011 roku na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 4 lutego 2011 roku (sygn. akt I C 59/11).

5. Zażalenie powoda z dnia 5 kwietnia na wezwanie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 30 marca 2011 roku (sygn. akt I C 59/11).

6. Zażalenie powoda z dnia 6 maja 2011 roku na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 19 kwietnia 2011 roku (sygn. akt I C 59/11).

7. Zażalenie powoda z 31 maja 2011 roku na postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 23 maja 2011 roku (sygn. akt I ACz 776/11).

8. Pozew do Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 29 marca 2011 roku (sygn. akt I C 354/11) o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z tytułu nieprzestrzegania prawa wspólnotowego w sprawie o naruszenie tego prawa, a zwłaszcza art. 6, 13, 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. (kopia pozwu dołączona do skargi)

9. Zażalenie powoda z dnia 14 czerwca 2011 roku na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 3 czerwca 2011 roku (sygn. akt I C 354/11) (kopia zażalenia dołączona do skargi).

14. *Wymienić dokumenty lub dowody, które można przedłożyć na poparcie skargi, w tym kwestionowane środki krajowe (dołączyć kopie):*

Uznałem, że dowodami wystarczającymi na poparcie mojej skargi są kopie dokumentów dotyczących trzeciego pozwu. Pozostałe dokumenty są jedynie potwierdzeniem dokumentów przesłanych i dowodem na powtarzalność opisanej w skardze sprawy.

1. Pozew z dnia 30 marca 2011 roku (sygn. akt I C 354/11) do Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział I Cywilny o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z tytułu nieprzestrzegania prawa wspólnotowego w sprawie o naruszenie tego prawa, a zwłaszcza artykułów 6, 13 i 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (kopia pozwu dołączona do skargi).
2. Postanowienie z dnia 3 czerwca 2011 roku (sygn.akt I C 354/11) Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny (kopia postanowienia dołączona do skargi).
3. Zażalenie powoda z dnia 14 czerwca 2011 roku na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 3 czerwca 2011 roku (sygn. akt I C 354/11) (kopia zażalenia dołączona do skargi).
4. Prawomocne postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 26 lipca 2011 roku (sygn. akt I ACz 1160/11) (kopia postanowienia dołączona do skargi)..
5. Wezwanie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 6 września 2011 (sygn. akt I C 354/11) (kopia wezwania dołączona do skargi).
6. Zarządzenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu I Wydział Cywilny z dnia 3 października 2011 roku (sygn.akt I C 354/11) (kopia zarządzenia dołączona do skargi).

15. *Poufność (zaznaczyć jedną kratkę):*

Upoważniam Komisję do ujawniania mojej tożsamości w kontaktach z władzami Państwa Członkowskiego, przeciwko któremu skierowana jest skarga.

16. *Miejsce, data i podpis osoby wnoszącej skargę/przedstawiciela:*

Niniejszym oświadczam, że informacje podane w niniejszym formularzu skargi, zgodnie z moją wiedzą i przekonaniem, są prawdziwe.

Lieu / Place / Miejsce: **Wrocław, POLAND**
Date / Date / Data: **17 października 2011 r.**

mgr inż. Waldemar Wietrzykowski
